

LA LLUFA

GARCÍA-CASTELLÓN, EL JUTGE

Un jutge imputa a Puigdemont per delictes de terrorisme

Just, just quan els diferents negociadors de PSOE i JUNTS queien de son al sofà a dues passes d'arribar a l'acord d'investidura, un Jutge, va decidir imputar a Puigdemont per delictes de terrorisme. Oportú, el noi.

Tant oportú com les seves intervencions en pràcticament els casos més importants dels darrers anys (Banesto, Púnica, Lezo, Villarejo) o com l'arribada a l'Audiència Nacional entre altres coses, sembla, perquè al PP li feia por enfrontar els casos de tot tipus que l'acusaven, amb el jutge Velasco. Tant oportú com els oblots o retards o retocs que feia quan la premsa afectava a membres de la dreta. Realment un noi oportú que respon al nom de García-Castellón.

al protagonista d'aquesta història l' enxampen al segon capítol.

Estem però a Espanya, no podem oblidar-ho i aquí és normal –encara que no moral– que la gent més dependent del poder parli d'independència, que el més sospitós reclami transparència i el més parcial justícia.

La convivència entre García-Castellón i la dreta o la extrema dreta, faria avergonyir a un bidell de Ministeri recomanat per un subsecretari. La procaç coincidència de les denúncies del jutge en moments de tenses converses per definir el govern d'un país són absolutament incompatibles amb l'exercici d'una professió, de qualsevol professió.

Per sort la carrera de García-Castellón acaba. No per la seva parcialitat, només per edat. Ja és gran i haurà de jubilar-se sempre que la seva dreta mani algun dia i li doni carta blanca per seguir impartint justícia.

LLUFA per ell i els que l'agombolen.

La carrera de García-Castellón sembla extreta d'una antologia de novel·la negra. Si més no, en té tots els ingredients. Té tants ingredients que només en una novel·la o a Espanya un individu amb aquestes característiques pot seguir fent la seva feina. Fora de la imaginació literària o de la corrupció espanyola